

Uchwała Nr XIV/271/25
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 24 czerwca 2025 r.

w sprawie odstąpienia od rozpatrzenia skargi na Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego.

Na podstawie art. 30a oraz art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa.
(Dz. U. z 2025 r. poz. 581) **uchwała się**, co następuje:

§ 1. Sejmik postanawia odstąpić od rozpatrzenia skargi na Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego wobec jej wycofania przez skarżącego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Bogdan Bartnicki

Załącznik do uchwały Nr XIV/271/25
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 24 czerwca 2025 r.

Uzasadnienie

Dnia 28.05.2025 r. do Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego została przekazana skarga na Dyrektora Mazurskiego Parku Krajobrazowego zarzucająca mu naruszenie przepisów prawa materialnego i procesowego przy wydaniu przez niego negatywnej opinii dotyczącej uzgodnienia projektu budowlanego w postępowaniu o uzyskanie pozwolenia na rozbudowę obiektu prowadzonym przez Starostę Piskiego, która wpłynęła od pełnomocnika strony postępowania.

Skarżący wystosował następnie pismo informujące o tym, iż wycofuje wniesioną skargę. Zgodnie z art. 30a ustawy o samorządzie województwa sejmik województwa rozpatruje: skargi na działania zarządu województwa i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dokonała wstępnej analizy wniesionej skargi wraz z późniejszym pismem o jej cofnięciu i uznała, iż należy odstąpić od rozpatrywania złożonej skargi z uwagi na skuteczne odstąpienie od skargi przez skarżącego. Komisja zważyła, iż adresat skargi Sejmik Województwa jest związany wolą osoby, która złożyła skargę co do jej przedmiotu, stąd jednoznaczne oświadczenie takiej osoby o odstąpieniu od korzystania z przysługującego jej prawa z art. 221 § 1 i 3 Kpa wiąże również adresata skargi na każdym etapie prowadzonego postępowania.

Ponieważ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46) określa jedynie jakie warunki formalne powinna spełniać skarga nie regulując sytuacji wycofania skargi odnieść trzeba się do o podstaw obowiązującej w polskim systemie prawnym instytucji skargi powszechnej. Istota jej wyrażona została w art. 221 § 1 i 3 Kpa. Przepis ten stanowi, iż zagwarantowane każdemu w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo składania skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego, organów samorządowych jednostek organizacyjnych oraz do organizacji i instytucji społecznych realizowane jest na zasadach określonych przepisami Działu VIII Kpa. Skargi i wnioski można składać w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą.

Biorąc to pod uwagę to obywatel (skarżący) jest inicjatorem takiego postępowania natomiast organy władzy publicznej powinny działać zgodnie z inicjatywą obywatela i się jej podporządkować. Przenosząc to na regulacje art. 221 – 259 Kpa skuteczne cofnięcie skargi na jakimkolwiek etapie postępowania winno skutkować zaniechaniem dalszego jego prowadzenia przez właściwy organ.

Przewodniczący Komisji Skarg,
Wniosków i Petycji

Jan Bobek